

FAN TEATRE

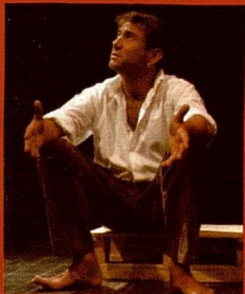
Exemplar gratuït.
Núm. 5. Febrer 2006. Any I

ESTUDI ZERO

20 anys pujant
a escena

MAR I CEL
tornen els pirates
de Dagoll Dagom

SERGI LÓPEZ
entrevista

PROGRAMACIÓ *cultural* FEBRER 2006

TEATRE

TEATRE MUNICIPAL. PASSEIG DE MALLORCA

Dies 2 a 12 (de dijous a diumenge), a les 19 h

Rass
Companyia
Mariantònia Oliver

Dies 16 a 26 (de dijous a diumenge), a les 19 h

**La fabulosa ciència del Doctor
Grau i les bessones Grimm**
Teatre de la Sargantana

TEATRE MUNICIPAL XESC FORTEZA

Dies 9 a 11 (de dijous a dissabte), a les 21.30 h

Abril en París
Companyia de Blanca Marsillach

Dia 25, a les 21.30 h, i dia 26, a les 20h

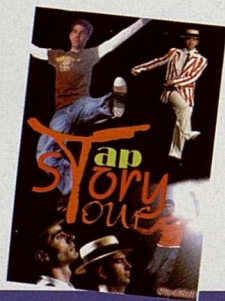
L'estrany estrany cas de Theo
Winterbottom
Fum Teatre

DANSA

TEATRE MUNICIPAL XESC FORTEZA

Dia 4, a les 19 h, i dia 5, a
les 12 h

Tap Story Tour
**(Història del
claqué)**
Clack & Roll

MÚSICA

CONSERVATORI DE MÚSICA DE LES ILLES BALEARS

Dia 4, a les 19.30 h

Concert especial
W.A. Mozart
Banda Municipal de Palma

Dia 18, a les 19.30 h

Cors famosos
d'òpera i musicals
Banda Municipal de Palma
i Capella Mallorquina

11È FESTIVAL DE MÚSICA CLÀSSICA D'HIVERN:

TEATRE MUNICIPAL XESC FORTEZA

Dia 19, a les 12 h

La flauta màgica
Opera familiar
Direcció musical:
Victòria Cortès.
Direcció artística:
Caterina M. Alorda

CONSERVATORI DE MÚSICA DE LES ILLES BALEARS

Dia 24, a les 21 h

Sonates per a violí
i per a piano
de W.A. Mozart
Vesko Eschkenazy i Ludmil
Angelov

Dia 18, a les 21 h

Danses del món
Duet Blanco-Cortès

INFORMACIÓ: 971 720 135
www.a-palma.es

Ajuntament de Palma

Àrea d'Educació, Cultura,
Esports i Joventut

Publicació editada
amb el suport del

FANTEATRE

Febrer 2006

Edició i publicitat:

Edicions de Fusta S.L.

Teléfono: 971 22 15 75

Departament comercial:

Belén Alonso

Teléfono: 629 32 64 23

Direcció:

Javier Matesanz

Teléfono: 630 956 630

fancine@mardemars.com

Disseny:

Josep Fortuny

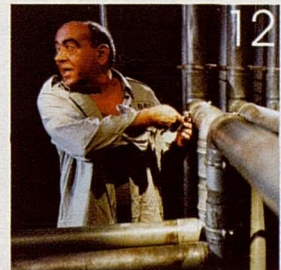
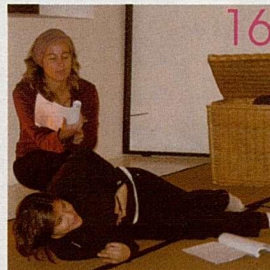
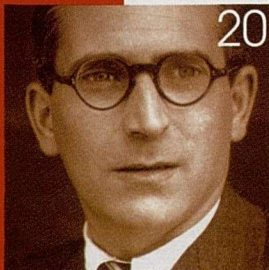
D.L.: PM-2173-2005

*La direcció del FanTeatre
no es fa responsable de
l'opinió dels seus
col·laboradors ni s'identifica
necessàriament amb ella.*

Foto portada:
David Martínez

La temporada de teatre continua a bon ritme i se'ns acumula la feina. Moltes són les obres interessants que s'estrenen i encara millors les que estan per estrenar **10**, així que els aficionats al bon teatre no ens podrem queixar aquest mes de febrer. El FanTeatre us ofereix aquest número una entrevista amb l'actor català Sergi López **18** i un article homenatge al dramaturg mallorquí Pere Capellà, escrit per l'actor Salva Oliva, que recentment ha adaptat la seva obra *Sa Pesta* **20**. La secció de l'Assaig la dediquem als *Entremeses* **16** de Cervantes que està preparant el productor Rafel Oliver, i també celebrem els vint anys d'Estudi Zero Teatre **24**.

PROGRAMACIÓ TEATRAL FEBRER 2006

MALLORCA

- **Auditori d'Alcúdia** - Plaça de la Porta de Mallorca, 3 - Tel. 971 897 185 - www.alcudia.net

2 *Els 3 porquets, Rínxols d'or i els 3 óssos*
El forat del niu - escolar

11 *La Torna de la Torna*
Els Joglars

- **Teatre d'Artà** - Ciutat s/n - Tel. 971 829 700

5 *Tarzan, el musical*
Teatre Artà i Rafel Brunet

17 *Molt soroll per res*
Rafel Oliver Produccions

24 *El conjur del Tango*
Pasodós

- **Teatre de Manacor** - 971 554 549

12 i 17 *L'Odissea*
Fundació Teatre de Manacor

3 *Iglú*
Fundació Teatre de Manacor

- **Auditori de Sa Màniga** - Informació 971 587 371 - www.samaniga.com

4 *Contarelles*
T a Tres

11 *En Joanet de sa gerra*
Jaume Manresa

- **Teatre de Capdepera** - Informació 971 819 201

3 *La flauta Màgica*
Opera de Mozart

11 *La casa de Bernarda Alba*
Sa Boira

18 *Entremeses de Cervantes*
Rafel Oliver Produccions

- **Teatre de Vilafranca** - Reserves 971 832 072
- **Sa Congregació (Sa Pobla)** - Rosari, 25 - Tel. 971 54 41 11

19 *L'Abat de la Real*
Comediants de la Real

19 *Ai de tu, si t'enamores*
Gom Teatre i El zoo de vidre

- **Teatre de Lloseta** - Pou Nou, 1 - Tel 971 514 452

4 *Amics*
TIC Teatre

9 al 11 *El conjur del tango*
Pasodós

17 al 19 *Tarzan y Jane*
Pasodós

EIVISSA

- **Can Ventosa (Eivissa)** - Ignasi Wallis 26 - Informació 971 310 111 - canventosa@eivissa.org

8 *El zoo de cristal*
Tennessee Williams

19 i 20 *Entremeses de Cervantes*
Rafel Oliver Produccions

25 *Sobre Horacios y Curiacios*
Teatro de La Abadía

28 i 1 de març *¡Ay, Carmela!*
Grup Amateur de Teatre

MENORCA

- **Teatre des Born (Ciutadella)** - Plaça d'es Born 20 - Tel. 971 484 484

4 *L'estrany estrany cas de Theo Winterbottom*
Fum Teatre

26 *Els Lunnis*
Titelles

- **Teatre Principal de Maó** - Costa d'en Deià 40 - Tel. 971 355 603 - teatreprincipal@teatremao.org

4 *Mestres Antics*
Thomas Bernard

ALTRES

- **Centre Cultural Guillem Cifre de Colònia (Club Pollença)**
- **Casa Museu Llorenç Villalonga (Binissalem)**

11 *Una tragèdia grega*
Els germans Mèmolli

18 *El misteri de l'Assassinat*
Voramar Teatre

28 *En Joanet de sa gerra*
Jaume Manresa

PALMA

• **Auditoriūm (sala Magna)** - Tel. 971 734735

7 al 12 *Mar i Cel*
Dagoll Dagom

• **Auditoriūm (sala Mozart)** - P. Marítim, 18 - Tel. 971 734735

1 al 5 *Breve encuentro breve*
Los modernos

• **Teatre Sans** - Ca'n Sans 5 - Tel. 971 727 266

Teatre SANS

23 al 26 *Una nit vaig somiar que mon pare era Déu*
Paul Auster (Salvador Oliva)

16 al 19 *Cancro*
Teatre Rabúo

• **Teatre del Mar** - C. Capità Ramonell Boix 90 - Es Molinar - Tel. 971 248 400

15 al 19 *V.O.S. (Versió Original Subtitulada)*
Teatre Lliure i Mom Produccions

23 al 26 *Còmplices*
La Dependent & Pep Cortés

• **Teatre Municipal de Palma** - Passeig Mallorca 9

31 gener al 12 *Rasss*
Mariantònia Oliver

16 al 26 *La fabulosa ciència del Dr Grau i les bessones Grimm*
Teatre de la sargantana

• **Teatre Municipal Xesc Forteza** - Plaça Prevere Miquel maura, 1 - Tel 971 710 986

Xesc Forteza
Teatre Municipal

4 i 5 *Tap Story Tour*
Clack & Rock

9 al 11 *Abril en París*
Blanca Marsillach

25 i 26 *L'estrany estrany cas de Theo Winterboftom*
Fum Teatre

La Fabulosa Ciència del Dr. Grau i les Bessones Grimm

FANTASIA CIÈNCIA

TàBÀTÀ Teatre de la Sargantana

EL MILLOR ESPECTACLE

és a can ventosa

CONSULTA LA PROGRAMACIÓ A www.eivissa.es

TEATRE MUNICIPAL Del 16 al 26 de febrer
Funcions: De dijous a diumenge a les 19h

ajuntament D'EIVISSA

Can Ventosa
ESPAI CULTURAL

VILA és +

LES CADIRES

Amb Ionesco, *Estudi Zero* torna a la línia més afortunada de la seva llarga trajectòria. L'humor absurd, àcid, sovint patètic i nostàlgic del surrealisme més lúcid i engrescador. *La cantant calba* (també del romanès) i *Vol en picat dins la sala* (Karl Valentin) en són els insignes precedents de la companyia en aquest terreny. I tot i que *Les cadires* queda un parell de graons per baix a l'escala particular del Sans, el cert és que recupera algunes de les millors virtuts dels seus inquilins, que resideixen en la interpretació del destarotat amanerament, en l'enginy polissó d'una narració alhora ingènua i reflexiva, trista i còmica, i que moltes vegades flirteja ara amb l'humor, ara amb la compassió. I funciona. En aquest sentit, l'inici de l'espectacle és del millor que han fet en anys. **Dominic Hull** i **Pepa Ramón**, sempre mesurats en la seva caricatura senil, fan pena i fan riure. Corprenen i divertixen. Esdevenen simpàtics i commovedors. La pena és que el ritme no aguanta bé el pas dels minuts. Alguns passatges (la recepció invisible dels

convidats amb profusió de cadires buides) s'allarga en excés, i l'excitació tardana i absurda de la vella parella durant l'espera de la conferència decau i torna reiterativa, de manera que resta fluïdesa i eficàcia a la narració. I això provoca una pèrdua d'atenció en l'espectador que és bàsica per al bon enteniment i el gaudi d'un text més punyent i incisiu del que pot semblar a primera vista, perquè no parla de les il·lusions perdudes o de la soledat, sinó de l'absència que les provoca, del nores que omple les vides quan són buides. Tot i així, *Les cadires* del Sans no deixen indiferent ningú, que és del que es tractava, perquè tots hem patit qualche vegada la soledat en companyia o hem vist ocupades les cadires de la nostra imaginació absurda.

Javier Matesanz

Companyia: Estudi Zero

Autor: Eugène Ionesco

Direcció: Pere M. Mestre.

Intèrprets: Pepa Ramón, Dominic Hull.

Local: Teatre Sans

1er

premi La Punta del Llapis d'il·lustració

2 0 0 0 6

L'Institut d'Estudis Baleàrics (IEB), complint els seus objectius d'estimular la creació cultural a les Illes Balears, ha instaurat el premi d'il·lustració **La Punta del Llapis**, que es lliurarà per primer cop el 2006. La finalitat d'aquest guardó és donar un impuls als joves il·lustradors de llibres infantils i juvenils de Balears en la seva tasca creativa i ajudar-los a donar-se a conèixer en aquest difícil però apassionant camp.

Institut d'Estudis Baleàrics

Govern
de les Illes Balears

Conselleria
d'Educació i Cultura

Les persones que estiguin interessades poden recollir les bases a **Secretaria General de l'IEB** abans del 30 de juliol.
Perares, 24. 07001 Palma de Mallorca. Tel. 971 21 30 68 / 971 71 47 94.

info@iebaleaics.org www.iebaleaics.org

Gener a escena

gener
a escena

R. Gallego
J. Matesanz

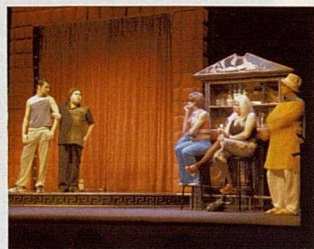
Breve desconcierto breve - Los modernos (Sala Mozart Auditorium). Formidable exhibició de loquacitat còmica, cínica, lírica i poètica de dos excel·lents actors, coneguts com *Los modernos* i molt difícils de classificar, que amb una dicció privilegiada i una sincronització verbal i gestual memorable, ens atabalen amb un humor tan enginyós i surrealista, però sobretot tan lúcida i vertiginós, que no ens permet riure tant com voldríem perquè cada rialla suposa perdre's les raons de la següent. No s'aturen. Són fantàstics. Quina meravella. **Vigília - Téntol Teatre** (Teatre

Municipal de Palma) Engrescadora proposta de Téntol Teatre, que aposta per un interessant text farcit d'humor negre i d'amargues emocions, que reflexiona sobre la solitud, la solidaritat, la hipocresia social i també sobre el sentit de l'existència. I ho

fa amb una corrosiva ironia que frega l'absurd i amb una lucidesa incisiva, que només es veuen entorpidides per un ritme irregular, marcat per desmaiades intermitències, que resta eficaç a la posada en escena i a la fluïdesa de la narració, tot i que el resultat sorprèn i corprèn, entreté i diverteix durant la pràctica totalitat de la funció. **Esta noche viene Pedro - Diabéticas Ace-**

leradas (Teatre Municipal Xesc Forteza) Una base argumental més sòlida que de costum ha permès a les Diabéticas Ace-

leradas presentar el seu muntatge més ambiciós i consistent. Així, encara que el seu estil descarat, groller i polissó roman intacte i fidel als seus incondicionals, el cert és que l'habitual combinació de cabaret, d'humor casolà i mundà i de pretensions teatrals que caracteritza els treballs de la companyia, tot i que es manté, s'ha reforçat pel que fa al capítol textual i estructural, la qual cosa s'ha traduït en la millora del conjunt sense deixar de ser una bogeria destarotada i d'allò més divertida pensada només per entretenir. **Non Solum - Sergi López** (Teatre de Manacor) Quan es posa dramàtic, Sergi López és un intèrpret convincent; quan trepitja

mga
illencs

asesoria
de empresas

Nuredduna 19. 1º Interior
Palma 07006
Tel+fax 971 462 558
www.mgaillencs.com

confianza
consultoria empresarial
laboral

AGESA
Consulting

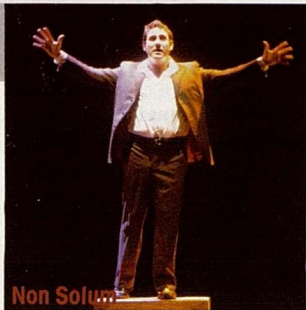
Nova àrea de selecció de personal

Especialistes en empresa Palma - Barcelona - Alacant

qualitat
fiscal
comptab

Amb la garantia de qualitat del certificat ISO 9001

Non Solum

el terreny de la comèdia, és simplement prodigiós. Esdevé *Non Solum* una mostra

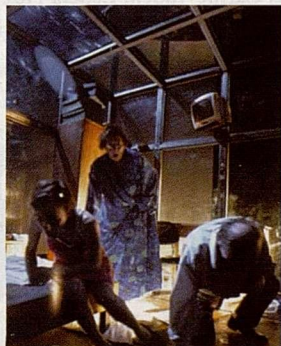
dels registres que pot arribar a desplegar un actor sobre un escenari durant una hora i mitja; una exhibició de gestos –cap d'ells gratuïts–, de monòlegs surrealistes i delirants, de moviments gairebé impossibles que fan dubtar l'espectador sobre si veritablement tenen un sol clown davant ells.

Una autèntica delícia, imprescindible i no exempta de mala llet. **Metamorfosis – La Fura dels**

Baus (Auditori de Palma)

Més que d'una versió lliure, es podria afirmar que *La Fura* se serveix del mateix punt de partida que *Kafka* per suggerir-nos una sèrie de reflexions sobre algunes de les malalties que afecten el món contemporani. El *Gregor Samsa* original es transformava en insecte perquè així ho va decidir l'autor; aquest

ho fa perquè fuig d'un entorn castrant i uniformador. El Gregor de **Javier Daulte** (direcció escènica i dramaturgia) canvia com a acte de rebel·lia contra la immobilitat del seu context. Al contrari del seu referent literari, aquesta proposta és

tràgica des de l'inici, l'ambient és malaltís, el conjunt...intranquil·litzador. *Metamorfosis*, farcida d'elements freudians, és reflexió i denúncia, però també posada en escena, impactant i provocadora.

Copi i Ocaña, al purgatori (*Tantarantana*) **Teatre del Mar**.

Comèdia amarga, nostàlgica i excèntrica sobre extravagants perdedors, que ho varen ser fins a les darreres conseqüències per mantenir la seva il·lusió i la seva sort de ser diferents, però ser sempre ells mateixos. Un plantejament tan atractiu com arriscat, que mescla fantasia i realitat, humor i existencialisme tràgic, retrat i caricatura, però que sobretot defensa el dret de ser autèntic i singular sense haver de pagar el preu del menyspreu i el càstig de l'oblit. Un material formidable que, en canvi, funciona amb intermitències,

alternant moments tragicòmics esplèndids amb d'altres d'excessiu amanerament o d'insípida transcendència metafísica, que entorpeixen el ritme i destorben el gaudi de l'irregular conjunt.

Fundació Teatre del Mar

temporada
d'HIVERN 2006

V.O.S.

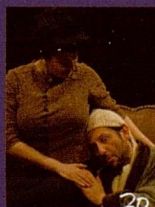
Teatre Lliure i Mom Produccions
Del 15 al 19 de febrer

CÒMPLICES

La Dependents & Pep Cortès
Del 23 al 26 de febrer

EL MALALT IMAGINARI
10, 11 i 12 de març

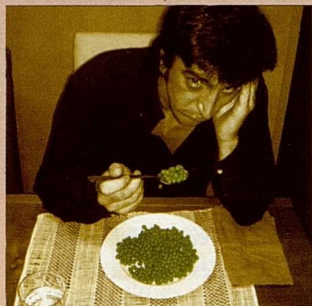

MEMÒRIA D'EN JULIÀ
17, 18 i 19 de març

20 anys
IGUANE TEATRE

Informació **971 24 84 00** - <http://www.teatredelmar.com>

Una nit vaig somiar que mon pare era Déu

Paül Auster demanà als americans que li enviassin histories reals de la seva vida quotidiana i recopilà les millors en un llibre fabulós titulat *Vaig creure que el meu pare era Déu*. Ara algunes d'elles, que parlen de la mort, l'amistat, el racisme o l'amor, en to tan reflexiu com divertit, irònic i analític alhora, han estat traslladades als escenaris en forma de monòlegs i segons els criteris selectius de l'actor Salvador Oliva, que amb aquest muntatge rebatejat *Una nit vaig somiar que mon pare era Déu*, fa el seu personal homenatge a l'escriptor i comparteix amb tot el públic relats, idees, reflexions i sensacions que de tan íntimes que són esdevenen universals.

TEATRE SANS
del 23 al 26 de febrer

Rasss

febrer en
funcions

L'espectacle de dansa infantil de la companyia *Mariantònia Oliver* és una proposta tan experimental com engrescadora, que destaca per la mescla de llenguatges artístics utilitzats. Així, es podria dir que *Rasss* és un còmic ballat o una obra de dansa dibuixada, que es basa en uns personatges del prestigiós dibuixant Max i que combina efectes d'animació, dansa contemporània i teatre per oferir un resultat del tot original i molt divertit per a tots els públics. *Rasss* és un muntatge únic en el panorama de les arts escèniques balears i promet sensacions tan atractives com poc convencionals. Les intèrprets de la funció són les ballarines Carme Vadell, Leticia Hoz i Catalina Carrasco. La direcció i la coreografia corresponen a Mariantònia Oliver.

TEATRE MUNICIPAL DE PALMA

de l'1 al 12 de febrer

El 2 de març de 1974 el règim franquista executava l'anarquista Puig Antich i el ciutadà polonès Heinz Chez. Del primer se n'ha parlat molt, atesa la seva condició de figura clau al règim dictatorial. En canvi, Chez va morir sense "glamour", despullat de qualsevol símptoma d'heroïcitat, com un "simple" delinqüent comú.

Estrenada el 7 de setembre del 1977, *La Torna* només va poder estar en cartell fins el 30 de novembre d'aquell mateix any. La repressió post-franquista s'encarregà d'avortar les representacions. Vint-i-vuit anys després, Boadella rescata aquella obra política i polèmica, tal vegada per demostrar que a molts d'indrets -per ventura no gaire llunyans- les reflexions que conté encara són vigents. Càustica i contundent, divertida com sempre ho són els muntatges de *Els Joglars*.

AUDITÒRIUM D'ALCUDIA

dia 11 de febrer

Mar i cel

Una història d'amor i pirates, una radiografia del conflicte entre el cristianisme i l'islam o, simplement, un dels millors muntatges musicals dels que s'han vist als darrers temps en el nostre entorn.

Mar i Cel marcà un abans i un després en el panorama escènic de Catalunya i, en general, a tot l'estat espanyol. Dissent anys després de l'estrena de l'obra, *Dagoll Dagom* aprofita la celebració del seu trentè aniversari per tornar a treure el vaixell; però en aquesta ocasió, ja amb la seguretats que l'espectacle nascut de la ploma d'Àngel Guimerà desvirgà centenars de futurs aficionats al teatre.

Centenars de representacions al llarg de tota Espanya, innombrables premis, públics entregats a les cançons i les coreografies de Saïd i la resta de pirates... La cosa no es podia quedar allà, les desenes d'emissions que TV3 tributà a Bozzo i els seus no eren suficients per evocar aquella història, aquelles peces musicals. Els espectadors es mereixien un altre *Mar i Cel*, i aquí està.

Segle XVII, aigües del Mediterrani. Una embarcació amb pirata rumb cap a l'Alger. Saïd, morisc expulsat de València el 1609, quan tot just era un nen, capitaneja el vaixell de bandera algeria-

na. Els cors han capturat una nau cristiana. Malgrat les morts que ha causat l'abordatge, el botí és ric i els presoners, valuosos. Entre els captius cristians, hi ha la jove Blanca que, en un rampell d'odi, intenta d'atemptar contra Saïd, que li perdona la vida. De la incomprensió mútua passen, tot i pertànyer a mons enfrontats, a l'amor recíproc, exaltat, impossible.

Sota la direcció de Joan Lluís Bozzo, amb dramaturgia de Xavier Bru de Sala, Anna Rosa Cisque, Miquel Periel i el propi Bozzo i l'orquestració d'Albert Guinovart, torna el teatre d'aventures en essència, l'espectacle en estat pur, la passió més pròxima.

SALA MAGNA
AUDITORIUM
del 7 al 12 de febrer

La fabulosa ciència del Doctor Grau i les bessones Grimm

Divertit i pedagògic, fantàstic i científic a la vegada, imaginatiu i rigorós. Així és el nou espectacle de *Teatre de la Sargantana* adreçat al públic més jove, i que ens convida a conèixer el famós científic *Josep Maria Grau i Casadevall i les germanes Grimm*. Unes sorprenents bessones que descendeixen directament dels prestigiosos i mundialment coneguts autors nòrdics de contes populars.

Els seran els protagonistes d'una espectacular aventura acompanyats per, entre d'altres, els

tres porquets, la caputxeta vermella i el soldadet de plom. Ells ens introduiran en l'anàlisi de la matèria, en el cicle de l'aigua o en els fonaments de la cartografia, adobant-ho tot amb insòlita originalitat, humor i belles cançons. Dirigeix Pere Fullana i actuen Aina Cortés, Feliu Plasencia i Mary Ramírez.

TEATRE MUNICIPAL
DE PALMA
del 16 al 26 de febrer

Tarzan y Jane

La companyia de dansa *Pasodós*, potser la més internacional de les Illes, ens proposa una aventura selvàtica amb molt de ritme per a tota la família. *Tarzan y Jane* és una comèdia espectacle molt atractiva per a nins i per a adults, ja que combina la diversió i l'acrobàcia amb emocionants balls i danses brasileres a l'estil de Capoeira, que és un art marcial ple de ritme i d'espectaculars coreografies. Una original funció que recupera els personatges clàssics de Tarzan (res a veure amb el recent musical dedicat al mateix personatge) i ens narra les seves trepidants aventures a la jungla d'una manera mai no vista abans. La música, la percussió, el vestuari i l'originalitat de la proposta, plena d'enginy i de divertides sorpreses, garanteix una experiència inoblidable.

TEATRE LLOSETA

del 17 al 19 de febrer

TEATRE DEL MAR

del 23 al 26 de febrer

Còmplices

Còmplices no és un muntatge banal. No és un simple entreteniment intrascendent. És una d'aquestes reflexions que malauradament s'han de fer perquè el món està com està. Malament. I per això, més enllà de les seves qualitats teatrals, obres com la interpretada per Pep Cortés i dirigida per Imma Ochoa, no només són interessants sinó també necessàries.

L'espectacle és un monòleg que aborda un tema de rabiosa i lamentable actualitat: la violència de gènere. L'actor interpreta un maltractador, empresonat, que intenta cercar una explicació al que passa, ja que la seva ignorància no el deixa entendre el que ha fet.

Normalment ens preguntem què li pot passar a un home, un home com cal, perquè arribi a matar la seva dona. El vigorós, punyent i dolorós text d'Isabel Clara-Simó dissectiona el cervell d'un home, un veí nostre, un amic, un pare... I què hi trobem? Una pila d'idees fixes, velles i molt reconeixibles.

Còmplices és un espectacle que mou el públic a reflexionar sobre els valors i les idees que tenim socialment establertes. Poden, aquests comportaments, justificar la mort d'una dona, d'un immigrant o d'algú que va a contracorrent? Si és així, tots en som còmplices.

El zoo de cristal

L'immortal dramaturg americà Tennessee Williams, guanyador de dos Pulitzer per les obres *El tranvia llumado desejo* i *La gata sobre el tejado de cinc*, va debutar l'any 1945 amb *El zoo de cristal*, un dels seus drames més prestigiosos, que ara interpreten Luis Tosar, Cristina Rota i María Botto sota la direcció d'Agustín Arezzo. Una cita ineludible.

CAN VENTOSA

dia 8 de febrer

V.O.S. serà un dels espectacles al proper Cool Days Festival

V.O.S

El títol ja és prou eloqüent: Versió Original Subtitulada (V.O.S.). No cal dir que el cinema és un referent fonamental en aquesta comèdia àgil, fresca i molt divertida, que adopta alguns recursos narratius típicament cinematogràfics per desenvolupar i estructurar la seva història. Concretament, els flashback, que aquí s'utilitzen a dins d'un altre flasback per arribar d'aquesta manera a un final que era el principi. Un galimaties, en poques paraules, que afecta dues parelles: dues al·lotes catalanes i dos joves de Bilbao, molt amics, però finalment enfrontats per qüestió d'amors. Què hem de fer? Així són les coses al cine, a la vida i al teatre, així que d'una manera o d'altra tots ens acabarem identificant amb alguna de les situacions que ens proposa la fun-

Cool Days Festival

El Cool Days Festival, que tindrà lloc el proper mes de març al Teatre Municipal d'Artà, té un objectiu molt clar, que consisteix a donar cabuda

als escenaris teatrals no tan sols a representacions dramàtiques, sinó a qualsevol tipus de manifestació artística. És a dir, diversificar el món cultural i de l'espectacle, i fer-ho, com el mateix nom de l'esdeveniment indica, amb un aire contemporani, fresc i independent, adreçat a tot tipus de públic, però amb una certa vocació alternativa i eclèctica. Teatre, música, dansa, circ... tot té el seu lloc al Cool Days Festival. Únic d'aquestes característiques a les Balears.

Enguany el programa, que encara és provisional, inclou l'actuació de *Refree* (millor disc de l'any segons la revista *Rock de Luxe*), la representació del muntatge *V.O.S.*, que és una producció del *Teatre Lliure de Barcelona*, el concert d'*Sterlin*, un dels grups més importants dins la música independent insular, i l'espectacle de la companyia de dansa contemporània *El último pez*. També es preveu la participació d'alguns artistes de circ, que encara no han estat confirmats. No t'ho pots perdre.

ció. Els actors embolicats en aquest embull sentimental són: Vicenta Ndongo, Elena Fortuny, Paul Berrondo i Andrés Herrera, dirigits per Carol López.

TEATRE DEL MAR

del 15 al 19 de febrer

El conjur del tango

TEATRE LLOSETA

del 9 al 11 de febrer

TEATRE D'ARTÀ

dia 24 de febrer

Coreografiada per Laura Macías i escrita per Anthony Norton, *El conjur del tango* combina la passió elèctrica del tango argentí amb el ballet clàssic. Dues tècniques que es barregen i es complementen en aquesta commovedora història, que mescla teatre i dansa en un espectacle hipnòtic de gran bellesa estètica i enorme intensitat emocional. Tres estils tan diferents com la dansa clàssica, la contemporània i el tango es fusionen sobre l'escenari per narrar l'apassionada i tràgica relació d'una dona, el seu protector i el seu amant. Els intèrprets, a més dels dos responsables del muntatge, són la parella de tango argentina formada per Nuria i Alex i l'actor mallorquí Pau Ramon.

Tenim un problema

El popular actor, director i professor, pel que fa al seu vessant televisiu, Àngel Llàcer, és el principal reclam d'aquesta comèdia generacional sobre la parella y el sexe. O més concretament sobre el sexe fora de la parella, que és precisament allò que provocarà el conflicte que impulsa aquest divertit embull de sentiments, retrets i contradiccions.

Basada en un text de Frank Vickery, el muntatge Tenim un problema, dirigida i interpretada per l'artista català, profunditza en les relacions de parella i emfatitza especialment totes les contradiccions habituals d'una relació íntima. Proposa un triangle amorós, que és l'excusa utilitzada per fer un cop d'ull, amb sentit de l'humor i càustica ironia, al món de la infidelitat, dels enganys i de les mentides.

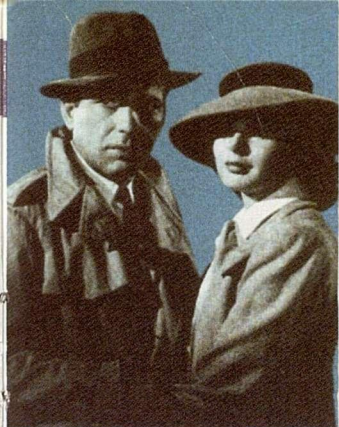

El punt de partida d'aquesta obra, protagonitzada també per Aleix Albareda, Susanna Garachana, Oriol Guinart, Joan Negrié i Mònica Rocafort, són les relacions sexuals de cinc individus que, en clau de joc, lluiten per ser estimats, i que tenen com a debilitats la por a la soledat i l'afany d'estimació. Unes mancances que justifiquen qualsevol conducta.

La funció no només resultarà divertida per a tots els públics, sinó que treurà els colors a més d'un per la via de la identificació. Així que més val anar preparats a riure i a patir.

AUDITORI DE SA MÀNIGA

dia 3 de març

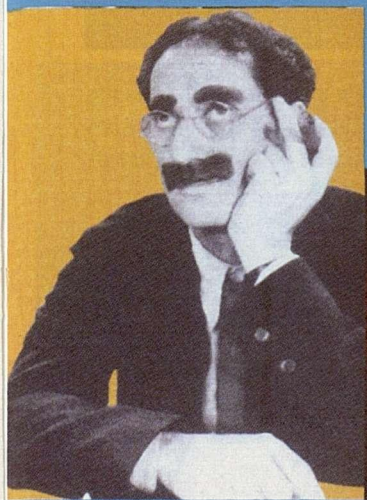
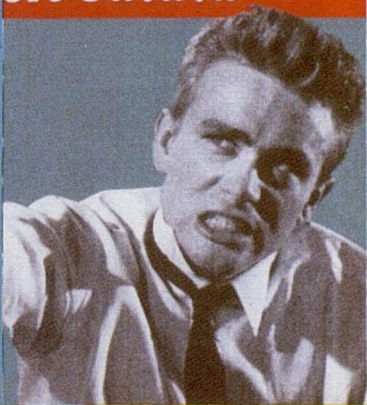
V

Certamen de Curtmetratges de Ficció en Català

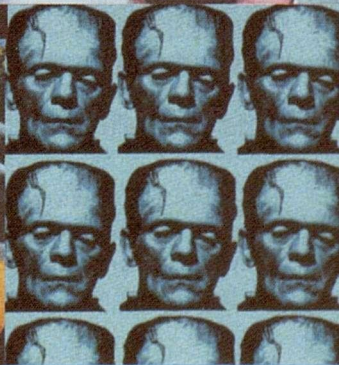
Premis:

- 2.500 euros per al primer classificat
- 1.200 euros per al segon classificat
- 300 euros per al millor treball fet per alumnes de secundària

Final del termini de presentació de treballs:
17 d'abril de 2006

Consultau-ne les bases a <http://dgpoling.caib.es>

Govern de les Illes Balears

Els Entremeses de Cervantes al peu de la Tramuntana

"A un lloc de Mallorca el nom del qual no vull recordar..." (tot i que era per devers Establiments, això sí, i a un acollidor local d'assaig amb vistes a la Tramuntana. Un autèntic privilegi que esperaria la inspiració més gandula), cinc actors i un director preparen el que ha de ser el nou muntatge del productor Rafel Oliver: els Entremeses de Cervantes.

Una adaptació de tres dels textos teatrals més coneguts i divertits de l'autor. Concretament *El retablo de las maravillas*, *La cueva de Salamanca* i *Los habladores*, que seran representats en castellà antic, però amb els codis de comportament actuals, per tal d'acostar els clàssics al públic jove gairebé sense necessitat de modificar-los. I la veritat és que la fórmula té la seva gràcia, perquè malgrat que duïen pocs dies d'as-

El retablo de las maravillas, La cueva de Salamanca i Los habladores, seran representats en castellà antic, però amb els codis de comportament actuals, per tal d'acostar els clàssics al públic jove gairebé sense necessitat de modificar-los.

saig quan els visitarem, resultava d'allò més curiós veure com els actors, encara amb els papers a la mà i en procés de memorització, se'n desfeien prou bé amb el llenguatge cervantí: "ya me

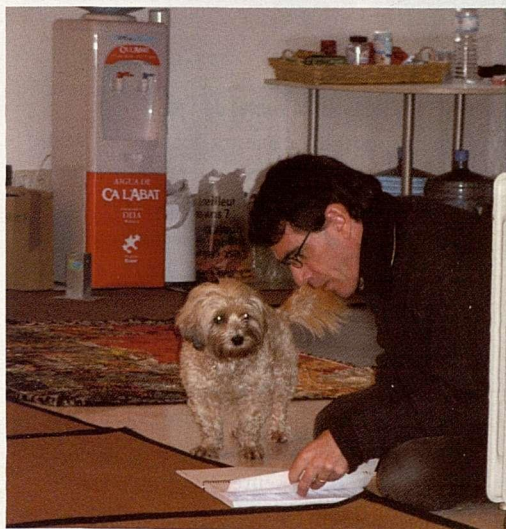
entienden vuestras mercedes, díjole ella". I ho feien amb una actitud còmica falaguera i des preocupada, contemporània i juvenil, bona d'entendre i fàcil d'identificar. Divertida i moderna.

I és que l'aposta i el repte del projecte, segons ens comentà el director **Andreu Segura**, és respectar al màxim l'original, però fer-ho entenedor per al públic d'avui, per a l'espectador d'institut, al qual va especialment dirigida aquesta funció, que no obstant això, s'estrena dia 18 de febrer al Teatre de Capdepera i se'n va a Eivissa (Can Ventosa) el 19, amb les portes obertes al públic en general.

En qualsevol cas, només cal mirar-los per veure que s'ho estan passant d'allò més bé, tot barallant-se amb el llenguatge, que és la principal dificultat d'aquesta feina interpretativa. La complicitat entre els actors es respira a l'escenari. Un ambient i un estat d'ànim que s'encomana, sol transcendir al pati de butaques i acaba per con-

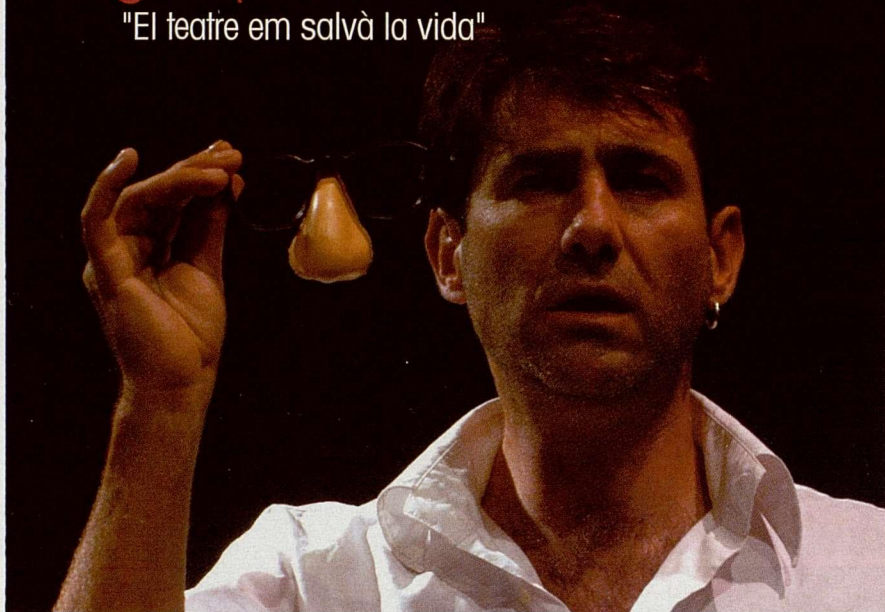
vertir-se en una garantia d'èxit. Perquè d'això es tracta, de riure i de fer riure. Els *Entremeses*, al cap i a la fi, no eren més que senzills entreteniments socials. "Abans no hi havia vídeo-consòles, ni televisió ni tantes distraccions sofisticades –assenyala Segura–. El teatre era l'únic pasatemps popular que hi havia, i volem aconseguir que avui resulti tan engrescador i divertit com ho era abans, però utilitzant, això sí, els codis contemporanis de les relacions personals, perquè les formes de llavors són arcaiques per als gusts actuals".

D'aquesta manera, l'un esgrimeix l'espasa amenaçant (Joan Josep Baltasar), l'altre no calla mai (Jorge Minguella), elles l'apallissen per pesat (Maria Rotger i Joana Ferrer) i el darrer (Joan

Pizà), per xerraire, el vol dur a empresonar. I tot això, a l'escalfor d'una llar elèctrica, per cortesia de la ploma del pare del Quixot i sota l'atenta mirada d'un director assessorat per un pelut i atípic apuntador anomenat Moon que no perd detall, eren les primeres passes del que aquest mes prendrà forma de clàssic i s'estrenarà amb el títol cervantí d'*Entremeses*.

TEATRE DE
CAPDEPERA
dia 18 de febrer
CAN VENTOSA
dia 19 i 20 de febrer

El prestigi i el reconeixement de Sergi López són relativament recents. Però l'ofici ve d'enfora. Natural de Vilanova i la Geltrú, l'èxit el sorprengué a França i a les pantalles, quan feia anys que treballava a Catalunya i als escenaris. Però la fortuna arriba sense avisar i cal aprofitar-la, així que aquest actor versàtil i enèrgic, d'aspecte simpàtic i de bonhomia, dotat per igual de bis còmica i de convicció dramàtica, continuà a la seva i fent allò que millor sap fer: actuar. I no ho ha deixat de fer a un ritme espectacular i per tot arreu. Té pendent d'estrena la darrera pel·lícula del mexicà Guillermo del Toro, "El laberinto del fauno", i la seva personalitat múltiple i embogida omple els escenaris amb "Non Solum", la darrera demostració teatral del seu inexhaurible talent còmic.

Ara que el tens, quin és el secret de l'èxit?

Creure't que és possible. Sé que ara pot semblar fàcil de dir. Ara que tinc feina i reconeixement, però no hi ha un altre secret. Quan comences és molt dur i no tens res. És fàcil abandonar. Però si creus que ho pots fer i continues, ho aconsegueixes. No hi ha més fórmula que aquesta.

I com començares?

Al teatre. A mi el teatre em salvà la vida, perquè no sabia què fer amb ella. És la manera ideal de començar, ja que si t'ho creus pots fer-ho. No fan falta gaires diners. Basta seure, escriure i actuar. És dur, però és possible.

La darrera vegada que vingueres a Mallorca ho vares fer amb Toni Albà representant "Brams o la kumedia dels errors", i ara tornes amb una altra comèdia, "Non Solum". En canvi al cinema alternes més l'humor amb altres gèneres. Què prefereixes, la comèdia o el drama?

No ho sé. Si t'he de dir la veritat, no sabria triar entre un personatge dramàtic o un de còmic en termes de preferència. De fet, crec que faig teatre per esbrinar

què és el que més m'agrada, i l'únic que tinc clar fins ara és que m'agrada actuar.

Doncs no et defineixes com actor?

Fer riure és molt agraït, però també gaudeixo molt amb el drama. No ho sé. Crec que estarem tota la vida cagant dubtes.

Quan interpretes un personatge busques identificar-te amb ell o aportar-li trets de la teva personalitat?

No especialment. No crec que m'assembla a cap dels personatges que he fet. Més aviat serà la suma de tots el que més s'assembla a mi, perquè tots som una mica tendres, una mica idiotes, una mica violents, una mica valents, una mica pedagògics...

Sents que a França tens més reconeixement que a casa teva?

Popularitat sí, però l'únic motiu és que allà he tingut la sort d'intervenir en un parell de grans èxits de taquilla al cinema, i a Espanya encara no n'he tingut cap d'important. Però no és una cosa que em preocupi. Aquí també em sento reconegut i no em falta feina.

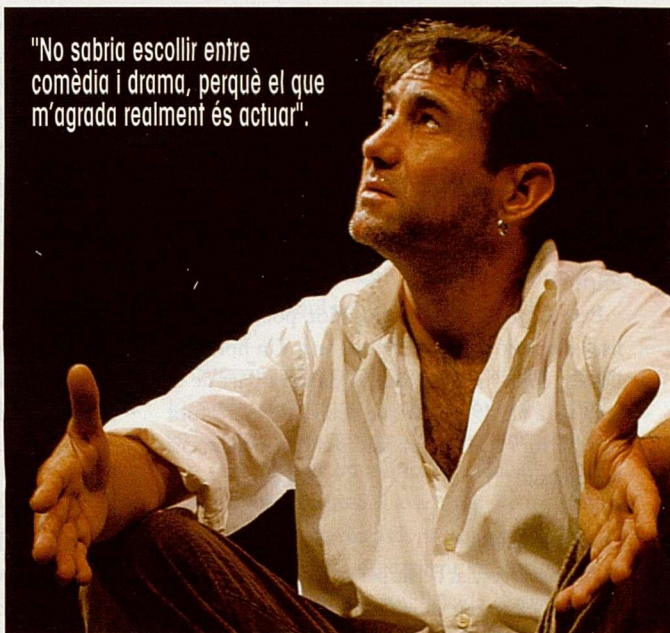
Toni Albà està muntant "Brams" a França amb Olivier i Bellviure, dos actors molt vinculats a l'escena balear. Com és que no hi has intervingut tu, que parles perfectament el francès?

Doncs per circumstàncies professionals. Tenia compromisos fílmics i a més a més estava preparant *Non Solum*, i no ho volia descuidar. Però això no significa que m'hagi desentès de *Brams*. De fet, vaig estar amb ells i he col·laborat en el muntatge. Fins i tot Toni i jo no descartem fer alguna funció en francès pel pur plaer de fer-la.

Com va ser l'experiència d'actuar en anglès per primer cop a *Negocios ocultos* d'Stephen Frears?

-Molt bé. Estava molt espantat, perquè m'havia d'aprendre el guió de memòria sense saber massa bé el que deia, però resulta que al final això t'ajuda molt a interpretar, perquè la manca de seguretat en l'expressió verbal potencia la corporal i la gestual, de manera que actues amb molta més convicció. Fou molt curiós i molt enriquidor.

"No sabria escollir entre comèdia i drama, perquè el que m'agrada realment és actuar".

Pere Capellà

(Algaida 1907-Palma 1954)

*Jo vull ésser capità
dels desheretats del món
i amb els morts de fam anar
pertot... No m'importa a on.*

Pere Capellà

Tota una declaració d'intencions, del dramaturg algaidí, encapçala aquest mini-homenatge a la seva persona i a la seva obra.

Molta gent el recordarà sota la signatura de *Mingo Revulgo*; era el seu pseudònim quan col·laborava a la premsa amb gloses. Va manllevar aquest nom a un autor del segle XV conegut pels seus versos contra el rei Borbó castellà Enric IV.

Pere Capellà i Roca: glosador, poeta, articulista d'opinió, mestre i dramaturg. Un home de lletres, culte i proper, que la darrera part de la seva vida (1949-1954) que dedicà a l'escriptura teatral, tot i que la repressió política i social era angoixant.

La Guerra Civil

Abans de l'esclat bèl·lic per part dels franquistes, Pere Capellà exercia de mestre i alternava el seu ofici amb la poesia (*Vida artillera, Cançons repu-*

blicanes). No cal dir que durant la guerra el nostre protagonista va lluitar al bàndol republicà. Fou fet presoner el 1939 i condemnat per un tribunal militar a 20 anys de presó pel "delito de auxilio a la rebelión".

Els anys de guerra, les morts, tortures, canvis socials, injustícies, allunyament de la seva família i els anys al penal d'Alcalá d'Henares forjaren un canvi en la persona i en l'artista.

*Els ulls baixos i els ànims abatuts,
Sense armes al costat. Les ho prengueren
els vencedors, quan presoners els feren.
Així arriben: espellifats i bruts.*

Un sentiment d'abatiment acompanya Capellà. Desterrat d'Algaida, s'instal·la a Montuïri. No li es permès fer de mestre. Per tirar endavant la família, qualsevol feina és benvinguda i així ho fa: botiguer, olier, cafeter, venedor, fabricant de

pastes... fins que... Manuel Sanchís Guarnier li dóna l'empenta necessària perquè els seus esforços intel·lectuals vagin destinats cap a l'escriptura teatral. L'autor sabia que el teatre era el mitjà de comunicació més directe per poder lluitar contra el sentiment d'inferioritat que patien els mallorquins. El poble estava desmobilitzat, inactiu... la població havia assimilat els models de comportament de les classes dominants, propagats pel mateix poder: el franquisme inquisitiu i aterrador. L'autoodi era una arma ben cuidada pel poder.

El teatre que existeix a l'escena balear els anys 40 és el dels vencedors de la guerra, i té una funció colpidora: expandir la doctrina del seu règim espanyolista i de baix nivell cultural: temàtica nacional-catòlica, historicoimperial, peces de simple evasió on l'estupidesa és la gran protagonista. Llavors arribaren la sarsuela i la revista musical.

Els primers intents per recuperar la llengua i la literatura catalana foren a partir del 1945: tertúlies, revistes, editorial Moll, diccionari i una gran activitat de producció teatral feta en català es posa en marxa. El teatre en català sobreviu i es manté, ja que ocupa i conquereix el nivell cultural popular, per la raó que el nivell "culte" l'ocupava el castellà.

A partir de 1947 el sainet es converteix en el gènere per excel·lència, juntament amb les seves derivacions: vodevils, comèdies de costums... on l'única finalitat possible era fer riure el públic.

Aquest teatre fou anomenat pels franquistes cultes com teatre regional, provincià, localista i poc modern.

Pere Capellà professa de renovador de temes i tècniques dramàtiques. *Mingo Revulgo* coneixia la gent i hi connectava. Ell no se'n reia del poble: se'n reia amb el poble.

La seva obra dramàtica, la podem dividir en 3 etapes:

-Continuació del model establert: La companyia *Artis* entre 1949 i 1950 estrenen *L'amo de Son Magraner*, *Sa madona du es maneig* i *S'hereu de sa farinera*. Són comèdies rurals, fresques i dinàmiques. Els personatges protagonistes tenen sentit comú, són pagesos i no s'autoodien, són lluitadors i tenen seny. Destaca la creença de l'autor de millorar el present, tot plantejant problemàtiques socials. La ironia desborja pel seu alt contingut.

Una de ses coses que te recoman, és que, en sentir tocar sa banda de música local, diguis que és molt bona. És una xaranga indecent, però és tradicional considerar-la bona, i ha d'ésser bona.

La censura espera ansiosa cada una de les seves estrenes, per Capellà escriure era com una medicina miraculosa per apaivagar el passat dolorós. Els censors mai no varen estar a l'altura per poder debatre amb Capellà, la seva ironia els embullava i anul·lava.

-Superació Formal: L'any 51 s'estrena *Sa pesta*, ruptura total amb el passat. Teatre de l'absurd en les seves dues vessants. És una comèdia de crítica corrosiva de la política, la ciència i els mitjans de comunicació. La sàtira ja ve inclosa en el nom del país on viuen els protagonistes; Gallinòpolis (Mallorca). Lògicament va ser un fracàs de públic i de crítica, fou llevada d'enmig ràpidament... *El carrer de les tres roses*, comèdia

musical estrenada el 52. El mateix any presenta *Na Catalina de Son Gallard -La Beateta-* que fou un èxit dins el món religiós. *Val més un dit en es front*, estrenada el 53, presenta la seva pròpia experiència vital en nom d'un altre home: el penal, el menyspreu, la incomprensió, la seva necessitat d'escriure. És una obra autobiogràfica, per tant és una obra dura.

- *Hi ha misèria que du un signe d'impotència, com sa que vaig passar fins fa poc; i hi ha misèria que du un signe de lluita heroica, com sa que estic passant ara.*

- *Com sa que estan passant Perico, perquè jo t'acompany amb molt de gust.*

El teatre, la seva dona (Maria Fornés) i els seus fills foren la salvació de Pere Capellà.

- *Evolució i plenitud teatral: El marquès de sa rabassa*, el desembre de 1953, és una adaptació

d'una comèdia bufa. *El rei Pepet* (1954) és una rondalla teatralitzada.

En aquesta etapa la seva literatura és més acurada, més ambiciosa, amb un to realista i alhora simbòlic, manifesta un gust per la presentació formal versificada.

La crítica va aplaudir de bon grat les dues peces, tot i que eren farcides de crítiques socials i misatges polítics i culturals.

Durant l'assaig general d'*El rei Pepet*, l'autor es trobà malament i l'endemà (17-12-1954) morí a la Ciutat de Mallorca. Va deixar un llegat de tolerància, respecte i optimisme envers el futur, tant en literatura com en humanitat.

Nota impacient: Pere Capellà és un tot i ell no vol ser res, sembla que sorgeixi de Ionesco, de Moliere, de Goldoni, de Brecht, de Beckett, de Lorca... i ben segur que va llegir ben poc d'aquests autors, per no dir res. I tota la saviesa d'aquests genis, és dins l'obra de l'algaidí.

Ahir li vaig demanar a n'Albert Herranz (escriptor, poeta i traductor), per què no es representen obres d'en Capellà a Mallorca? Ell contestà: és lògic, era republicà, essent mallorquí deia que era català i va morir jove, gran pecat.

En el meu parer, n'Albert es va oblidar d'esmentar que Pere Capellà era massa honest i aquest fet encara ara és un pes que molt poca gent pot suportar.

P.D.: per a més informació sobre l'autor, us podeu adreçar als autors illencs: Ma. Magdalena Alomar, Gabriel Janer Manila i a Llorenç Capellà (el seu fill) entre d'altres, tant en conferències, obres, articles, o com li agradaria a Pere Capellà: fent un cafetet.

El mes passat es publicà la biografia de l'autor, *Pere Capellà, la lluita incansable per la llibertat*, escrita per Pere Fullana.

Salvador Oliva Suau

20 ANYS

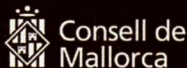
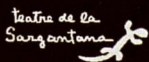
IGUANA TEATRE

(desembre 2005 - març 2006)

- **desembre 27-30** **MARIANNA I EL COL·LECCIONISTA DE SOMNIS** Teatre de Ponent Granollers
- **gener 27-29** **EL MALALT IMAGINARI** Corral de Comedias, Teatro de la Abadía Alcalá de Henares
- **febrer 14-26** **LA FABULOSA CIÈNCIA DEL DOCTOR GRAU I LES BESSONES GRIMM** Teatre Municipal Palma
- **març 4** **FESTA 20 ANYS** Teatre del Mar Palma
- **març 5** **MARIANNA I EL COL·LECCIONISTA DE SOMNIS** Teatro del Mercado Zaragoza
- **març 10-12** **MALALT IMAGINARI** Teatre del Mar Palma
- **març 17-19** **MEMÒRIA D'EN JULIÀ** Teatre del Mar Palma
- **març 25,26** **MEMÒRIA D'EN JULIÀ** Círculo de Bellas Artes Madrid
- **març 30 al 2 abril** **LA MORT DE VASSILI KARKOV** Teatro el Musical València

Companyia concertada amb:

■ Departament de Cultura

FUNDACIÓ TEATRE PRINCIPAL

Govern de les Illes Balears
Conselleria d'Educació i Cultura

Foto: David Martínez

Estudi Zero fer del teatre una vida (o viceversa)

La companyia resident del Teatre Sans ha complert els seus primers vint anys a escena

Ens haurem de remuntar devers vint-i-cinc anys per arribar al bessó d'aquesta història, perquè tot i que és Estudi Zero la companyia que ha celebrat el seu vintè aniversari, l'embrió cal cercar-lo als Trip Trup. Una agrupació que s'ajuntà l'estiu de 1981 amb la intenció d'animar els carrers amb cercaviles populars, i que ja comptava amb tres dels quatre pilars actuals de la companyia del Teatre Sans: Pere M. Mestre, Pepa Ramon i Dominic Hull. Els dos primers procedents del Centre d'Experimentació Teatral (CET) i el tercer, del món de la música. Lourdes Erroz arribà un parell d'anys més tard, com a espectadora de *La cantant calba* primer, com a alumna dels seus futurs companys, després, i com a membre del grup, substituint Xim Vidal, a partir de l'estrena d'*Ivoné* al Teatre Principal de Palma l'octubre de 1986.

Però tornem a la qüestió essencial, perquè vint anys són molts d'anys i els telons han pujat i han baixat moltes vegades. Fins i tot abans de tenir-ne cap per alçar i poder estrenar. Perquè aquest era el principal problema dels *Trip Trup*, que passejaven la seva obra *El darrer cleenex* sense escenari on representar-la. Així que després de molt cercar, decidiren que si els teatres no venien a ells, ells anirien al teatre. L'any 83 llogaren l'edifici que en l'actualitat alberga l'emblemàtic *Teatre Sans*, que com el seu nom indica es troba al carrer Sanç de Palma. I fou allà on finalment estrenaren el seu muntatge (març del 84) i on s'instal·laren per quedar-hi. Un any després es fundava *Estudi Zero Teatre*.

En qualsevol cas, la consolidació arribà quatre anys més tard quan, coincidint amb un parell d'espectacles d'èxit i amb l'estabilitat que garantien

les classes d'interpretació que impartien els actors, Estudi Zero va poder comprar el teatre que tenia llogat i encetà el projecte global de l'empresa. Era l'any 1989. Un moment cabdal en la història de la companyia.

L'edifici havia estat un antic casino republicà, que alhora albergava la seu del partit i també tenia una sala d'espectacles durant els anys 20. Però després de la guerra civil, l'immoble fou usurpat pel règim franquista, tot i que mai no s'arribà a expropiar, per la qual cosa, tot i haver estat durant les quatre dècades de la dictadura la seu del Círculo de Obreros Católicos, finalment la finca tornà als seus legítims propietaris. I foren aquests els qui la varen vendre a Estudi Zero, que amb la compra heretà també els llogaters que hi vivien (no cal dir que amb renda antiga) i que se'n varen anar marxant poc a poc amb el pas dels anys.

Per cert, just és dir-ho, que durant els anys

Vol en picat dins la sala, 1992

del règim els murs del Sans també albergaren una certa activitat cultural. Pel seu escenari passaren la companyia Artis, Xesc Forteza, Maruja Alfaro i Mateo Zanoguera, entre d'altres. És a dir, el local sempre ha estat lligat a la tradició teatral balear.

I si la compra del Sans fou un punt d'inflexió en la trajectòria de la companyia, la segona efemèride decisiva va ser l'any 1992, en què s'estrena

*La Direcció General de Cultura
patrocina aquesta secció per promocionar les
companyies teatrals de les Balears*

Govern de les Illes Balears

Conselleria d'Educació i Cultura

Direcció General de Cultura

Vol en picat dins la sala de Karl Valentin, i es converteix en l'èxit més important del grup fins avui. Un fet providencial tant pel que fa als 11 mesos de representacions i els més de 7.000 espectadors (només *La família Sans* els superà anys després amb 11.000), com per la transcendència que va tenir per al futur de la companyia, ja que aquesta travessava un període molt complicat, gairebé de ruïna, després dels mals resultats de l'espectacle *092*, i una nova ensopegada podria haver fet que el projecte d'Estudi Zero s'anés en orris. Per sort no va ser així, i va ser un vol en picat el que enlairà la companyia.

Aquella mateixa temporada, i per les característiques mateixes del muntatge, el Sans es converteix en cafè-teatre i canvia la disposició del pati de butaques i la pròpia idiosincràsia del local. També sorgeix la necessitat de rendibilitzar la sala, que havia tornat un espai de referència a Ciutat, i exigia una programació més continuada que la companyia resident no podia cobrir. D'aquesta manera, fou que el Sans començà a dur companyies externes a actuar al seu escenari.

Es plantegen nous reptes, com són ara la projecció exterior dels seus espectacles i la seva diversificació: cafè teatre, funcions infantils, els clàssics, òperes de butxaca i, fins i tot, sortir novament al carrer

Un altre fet important esdevingut l'any 92, en plena època de bonança, és la creació de *L'Escola d'Arts Escèniques* amb seu al mateix edifici del teatre. Fins llavors Estudi Zero impartia classes concertades o mitjançant contractacions puntuals. En l'actualitat l'escola compta amb més de 200 alumnes.

I avui, amb vint anys més a l'esquena i un bon grapat d'obres, gairebé 40, dins el repertori de la memòria, les quatre ànimes de la companyia continuen treballant amb la mateixa il·lusió i dedicació que el primer dia. Es plantegen nous reptes, com són ara la projecció exterior dels seus espectacles (*"era més fàcil fa vint anys que no ara"*, riuen) i la seva diversificació: cafè teatre, funcions infantils, els clàssics, òperes de butxaca i, fins i tot, no descarten recuperar qualche dia l'alè per sortir novament al carrer. Tampoc no volen deixar de fer classes, perquè *"és un camp d'experimentació magnífic i molt engrescador, allà on tu aprens tant o més que l'alumne"*. S'aprofiten del boom televisiu per aprendre noves tècniques: interpretació televisiva i doblatge. Mai no és tard. I continuen fent de manobres a l'edifici del Sans, perquè no és només un teatre, sinó el projecte de tota una vida.

La família Zero

Si no record malament, va ser devers Nadal de 1983, a aquest espai una mica irreal que és el Poble Espanyol de Palma (i a la vegada, notablement vinculat a l'activitat escènica: per exemple, l'efímer *Centre Dramàtic de les Illes Balears* organitzà als seus espais una mostra, l'*Escola Xesc Forteza* crec que hi tengué la seva seu i fins i tot disposa d'un Teatre Romà), quan vaig conèixer la gent d'*Estudi Zero*. De fet, aleshores no es deien així, sinó *Trip Trup Teatre*, que era el col·lectiu del qual sortí, ara fa una mica més de vint anys, l'actual companyia. Aquells vuitanta varen viure el naixement d'unes quantes formacions destacades, com Taula Rodona o *Iguana Teatre* (aquesta també d'aniversari, aquests mesos), per citar només un parell de noms.

Estudi Zero es va posar en marxa amb una peça emblemàtica: *La cantant calba*, del romanès Eugène Ionesco. Ho era ja de l'escena universal, com a obra mestra del teatre de l'absurd. Guanyà el desaparegut *Memorial Llorenç Moyà* (també anomenat Pre-festival del també desaparegut *Festival de Teatre de Palma*) i la companyia la va recuperar com a reestrena pràcticament un decenni més tard, el 1994. Vint anys després de la seva constitució, *Estudi Zero* ha volgut posar en escena un altre Ionesco, *Les cadires*, a la seva casa: el *Teatre Sans*. Molts d'altres títols destaquen dins la seva ja llarga trajectòria: *L'hostalera*, *Exercicis d'estil*, *La nostra història*, *Misteri buf*, *Rondaies mallorquines...*

Això no obstant, sembla evident que *Estudi Zero* (un dels referents bàsics de l'escena balear, al llarg d'aquests anys) s'ha significat, molt particularment, pels seus espectacles, entre el cabaret i la comèdia,

inspirats en diversos autors o històries, però, en qual-sevol cas, concebuts, en bona mesura, per a ser representats al seu *Cafè Teatre Sans*. *Vol en picat dins la sala* (1992) fou tot un esdeveniment dins el teatre mallorquí recent, i *La família Sans* (1997) revalidà aquell èxit.

Perquè, aquesta n'és una altra, una clau essencial d'*Estudi Zero* és la seva casa: aquest casal gòtic de la Ciutat vella, que amb molta paciència i amb molta d'estimació han anat rehabilitant. Aquest entorn petit i extraordinàriament agradable, el Sans, a on et conviden a una copa de cava a moltes de les seves representacions i on he viscut, al llarg d'una dotzena de temporades, alguns dels meus millors moments com a espectador. D'altra banda, única sala de Balears, d'acord amb les meves notícies, que forma part de la *Xarxa de Teatres Alternatius*, d'àmbit estatal i que integra altres espais amb tant d'encant com (a Madrid, per exemple) *La Cuarta Pared* o el *Pradillo*.

Tampoc no es pot deixar de banda l'*Escola d'Arts Escèniques*, igualment ubicada al Sans, i de la qual han derivat d'altres col·lectius, o bé individualitats, que a l'actualitat es troben entre allò més destacat dels nostres escenaris. Tots ells, i tota la gent vinculada a *Estudi Zero* al llarg d'aquests dos decennis, i tots els que ens hem convertit en visitants habituals del Sans, integram una nombrosa família d'amics del teatre.

Francesc M. Rotger

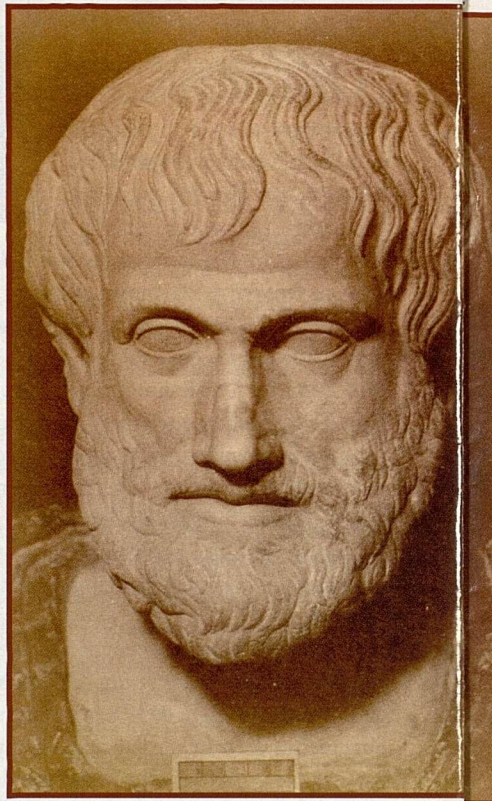
El teatre clàssic: Grècia (I)

Cal retrocedir, tal com explicàrem en el capítol introductorí, a la Grècia de final del segle VII i començament del VI aC per ubicar les representacions del *ditirambe*, una mena de danses populars dedicades a Dionís, déu del vi i de l'embriaguesa, que són el precedent directe del teatre grec clàssic que coneixem com a tragèdia. Aquestes celebracions es van difondre des de les terres dòriques del Peloponès en què s'havien originat fins a Corint, on varen anar evolucionant i guanyant en importància literària.

Però no va ser fins a l'any 540 aC que un poeta líric anomenat Tespis, nascut a prop de Marató, va separar un dels intèrprets de la resta del cor. Una idea pionera per la qual se li atribueix l'autoria de la primera representació tràgica de la història del teatre, ja que aquest fet creava la necessitat del diàleg dramàtic entre els dos cosos interpretatius, l'individual i el col·lectiu, i per tant anava més enllà de les èbries danses d'homenatge a les divinitats que s'havien practicat fins llavors. D'aquesta manera sorgí la forma teatral denominada tragèdia.

Del poeta Tespis, no se n'ha conservat cap obra, però sabem el títol de dues: *Els jocs fúnebres de Pelias* i *Penteu*. Tespis encara té una altra aportació destacada a la història del teatre, que té a veure amb l'espectacle itinerant que duia de poble en poble en aquella època. Un grup d'actors, entre els quals figurava ell mateix, que segons les cròniques d'Horaci cantaven i recitaven les obres amb les cares empastifades de colors. Una estètica que es convertí en el precedent directe de les màscares teatrals.

No obstant això, la tragèdia no va obtenir l'aprovació oficial fins a l'any 538 aC, quan el tirà Pisístrat va convocar la primera gran competició

Aristòtil.

Teatre de Dionís a Atenes.

de tragèdies d'Atenes amb el nom de *dionísies*. Sis dies de celebració, sempre a finals del mes de març, que situaven aquest esdeveniment gairebé a la mateixa alçada social i cultural que els jocs esportius dedicats al déu Zeus d'Olimpia. Per garantir-ne la continuïtat, a més a més, el mandatari assignà una zona de la part alta de la ciutat per fer les representacions, aquesta zona avui encara és coneguda com el Teatre de Dionís, perquè el terreny va ser consagrat a aquesta divinitat. Allà es va construir un gran teatre amb capacitat per a 17.000 persones.

La mecànica de les dionísies era sempre la mateixa. El matí el públic assistia a quatre obres (d'una durada més breu que la de les obres actuals). Les tres primeres eren d'un mateix autor, que feia tres versions d'un argument mític; la quarta, tractava el mateix mite, però en to satíric amb la intenció de ridiculitzar-lo, per contrarestar la solemnitat de les representacions anteriors. A continuació es feia un descans, perquè el sol venia de cara i enlluernava els espectadors. Així, s'esperava fins al capvespre en què es feia una sola comèdia abans que no es fes fosc.

El teatre es convertí a Atenes en una de les arts més nobles i admirades, i es consolidà i evolucionà ràpidament. Tant és així que Aristòtil, en la *Poètica*, ens explica que arribà a figurar com una pràctica intel·lectual superior, ben igual que ho eren la democràcia, la història, la filosofia o la retòrica. La *Poètica* d'Aristòtil és l'obra que més informació ens ha aportat sobre el teatre d'aquella època, tot i que fou escrita dos segles després (any 344 aC) i és la més antiga i més completa que es conserva dedicada al teatre grec.

Tempo al Mercat de les Flors

El muntatge de Res de Res representarà el teatre balear en els premis Max com a espectacle Revelació

Tempo, la darrera proposta dels mallorquins *Res de res*, s'ha convertit en la sensació teatral de la temporada. L'espectacle, després d'haver-se representat a la Fira de Manacor, al Teatre del Mar de Palma i a la Fira d'Osca, sempre amb un enorme èxit de crítica i de públic, ha superat totes les expectatives omplint quatre dies seguits un dels espais més emblemàtics de Barcelona, el Mercat de les Flors. Cada funció finalitzà amb una ovació i els principals diaris nacio-

nals, com ara *La Vanguardia* o *El País*, els dedicaren magnífiques crítiques.

L'original muntatge de la companyia balear, en la línia de l'acrobàcia lírica que ha marcat algunes de les seves anteriors creacions: *Ícars* i *Mara*, accedí al prestigiós teatre català emmarcat en la nova línia de programació del centre, que aposta per l'alternança d'artistes consagrats amb d'altres de menys coneguts i de trajectòria més arriscada i innovadora per tal de donar-los a conèixer. Però, tot i les bones perspectives que brindava aquesta oportunitat, els resultats han estat tan satisfactoris com sorprenents per als programadors i també per als actors, que no s'esperaven una resposta tan espectacular del públic, que estibà la sala els quatre dies.

Els fabulosos resultats a Barcelona han estat tan sorprenents com satisfactoris per els artistes.

Biel Jordà, com a portaveu de la companyia, assegura que estan molt contents però bocabadats amb els extraordinaris resultats de l'obra a tots els nivells. A Lleó també ompliren l'Auditori de la ciutat amb gairebé sis-centes persones.

I lògicament, amb l'èxit registrat, han començat a sortir "bolos" per tot arreu. Ja en tenen més de vint contractats a diferents indrets de la península (al País Valencià, a Catalunya i a Madrid) i molts més que ben segur que resten per arribar, perquè sincerament *Tempo* és un delit teatral de què cal gaudir i, si s'escau, repetir.

9:00 h.

Tots som a escola

Todos estamos en la escuela

7.00h. Tots remugam en el nostre idioma per continuar dormint un poc més. **7.30h.** Tots ens vestim, cadascun a la seva manera. **8.00h.** Tots berenam el que ens han preparat els pares. **8.30h.** Tots anam a escola: alguns caminant, d'altres amb cotxe, amb autobús...
i en ser les... **9.00h. Tots som a escola**

7.00h. Todos protestamos en nuestro idioma para seguir durmiendo un poco más. **7.30h.** Todos nos vestimos, cada uno a su manera. **8.00h.** Todos desayunamos lo que nos han preparado nuestros padres. **8.30h.** Todos vamos a la escuela: uno a pie, otro en coche, otro en autobús,...
y cuando llegan las ...

9.00h. Todos estamos en la escuela

col·labora:

MINISTERIO
DE TRABAJO
Y ASUNTOS SOCIALES

Govern
de les Illes Balears

II Pla Integral d'atenció a les persones immigrants
II Plan Integral de atención a las personas inmigrantes

Conselleria d'Immigració i Cooperació · Conselleria d'Educació i Cultura

Taylor Woodrow

taylorwoodrow.com/spain

Información y venta:
902 130 044

En Manacor

EDIFICIO

Manacor Parc

**Pisos, áticos con solarium,
locales y garajes.**

- 3 dormitorios, 2 baños.
- Cocina amueblada y equipada.
- Armarios empotrados.
- Garaje y trastero incluidos.
- Preinstalación calefacción.
- Zona institutos.
- **Visite piso piloto.**
- **Formidable forma de pago.**

En Colonia de Sant Jordi

Randemar
residencial

**Apartamentos con espléndidas
vistas al mar, plantas bajas con
jardín y terraza, primera y segunda
planta con terraza y solarium**

- 2 y 3 dormitorios.
- Cocina amueblada y equipada.
- Climatización por bomba de aire frío/calor.
- Garaje y trastero en sótano, incluidos.
- Piscina y jardines comunitarios.

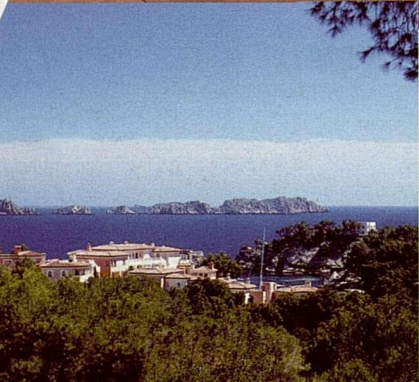

En Cala Vinyes

Las Brisas
RESIDENCIAL

**Arquitectura tradicional
mallorquina, con la última
tecnología y la máxima
comodidad.**

- Viviendas adosadas de 2 y 3 dormitorios.
- Terrazas y jardines.
- Piscina y jardín comunitarios.
- A 150 m de la playa.

En Cala Fornells

Las Olas III

**Apartamentos de 2 y 3
dormitorios con 2 cuartos de baño.**

- Espaciosas terrazas.
- Parking.
- Espectaculares vistas al mar.

Servicio de atención al cliente 24 horas los 365 días del año